

תת"ע 1965/07/14 - מדינת ישראל נגד חן בן גל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1965-07-14 מדינת ישראל נ' חן בן גל
בפני כבוד השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חן בן גל

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

הריני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

2. העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום:

לנאשם יוחסו שתי עבירות באירוע אחד אשר התרחש ביום 21/2/14:

- הנאשם לא ציית לתמרור 302 שהוצב בדרך כיוון נסיעתו - עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").
- הנאשם לא עצר את רכבו לפני קו העצירה - עבירה על תקנה 64(ד) לתקנות.

3. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העיד:

- רס"ל טנוס מועטז - השוטר שערך את ההודעה (להלן: "השוטר").

מטעם ההגנה העיד:

עמוד 1

• הנאשם בעצמו .

4. דין והכרעה:

בבואו להכריע, שקל בית המשפט את השיקולים שיפורטו להלן:

א. גרסת התביעה:

נסיבות המקרה כמתואר בהודעות תשלום הקנס (להלן: "הדוח") :

השוטר רס"ל טנוס מועטז (להלן: "השוטר") שערך את הדוח (ת/1), מציין כי:

"...הבחנתי ברכב הנ"ל שהגיע מכיוון כאוכב לצומת, אשר בצומת מוצב תמרור עצור ויש בו קו עצירה אשר רואים אותו באופן ברור. הנ"ל הגיע לצומת ולא עצר בתמרור עצור, ישר פנה ימינה לכיוון משגב. עצרתי את הנ"ל בצד הכביש הסברתי לו מהות העבירה ונרשם דוח...יש לציין שהייתי בקשר עין רציף עם הרכב מאז שביצע את העבירה עד שעצרתי אותו, ראיתי את העבירה באופן ברור...באור יום והראות טובה. יש לציין שאני עמדתי ליד...במקום בו ניתן לראות את הצומת כולה".

בנוסף לאמור בדוח שערך השוטר, העיד השוטר בעדותו ובחקירתו הנגדית מיום 1/7/15 (להלן: "הדין") (עמוד 2 שורות 7-15 לפרוטוקול הדין הנ"ל) כי:

• הוא זה אשר ערך את הדוח, נסיבות המקרה ותגובת הנהג.

• לא זוכר מעבר למה שכתוב.

כמו כן, בסיכומיו, הוסיף ב"כ המאשימה מספר דברים:

• בפני הנאשם ובידיו הייתה ראיה מזכה והנאשם לא ביצע שום פעולה עם הראיה הזו. לא פנה לאף רשות לאתר את הנהג ולא ביצע שום פעולה שיכלה להראות שהשוטר טועה ויכלה לזכות אותו.

• לנאשם עבר מכביד ואם ביהמ"ש יחליט להרשיע אותו, מעבר לקנס הכספי, גם הניקוד יפגע בו.

• דבריו של השוטר היו נחרצים ולא עוררו מחלוקת מצד הנאשם.

ב. גרסתו של הנאשם:

דברי הנהג כפי שמצוין בדוח היו כי:

"בצומת יש אפשרות לפניה ימינה ושמאלה, עצרתי עצירה מלאה על מנת לפנות שמאלה, שיניתי את דעתי ונאלצתי להמשיך לרכב שעצר בעצור לפניה ימינה. שהרכב יצא ימינה, יצאתי אחרי מכלי לעצור"

בנוסף, בעדותו בדיון העיד הנאשם מספר דברים עיקריים (עמוד 2 שורות 18-29, עמוד 3 שורות 1-17 לפרוטוקול הדיון):

- עמד בצומת טי שיש אפשרות לפנות שמאלה וימינה. ברגע האחרון החליט לפנות ימינה, אחרי שכבר עצר בעצור. היה רכב שפנה ימינה, הוא המתין לו. אותו רכב נעצר ע"י השוטרים והוא גם קיבל דו"ח. הסביר לשוטר שרצה לפנות שמאלה ושעצר עצירה מוחלטת אבל השוטרים כנראה לא ראו אותו.
- אין במקום האירוע תמרור, יש שם קו עצירה והוא עצר על קו העצירה. לפניה ימינה עוצרים במקביל למי שפונה שמאלה. הבחור גלש לימין שלו ופנה. לאחר מכן, הוא סיים את הפניה שלו. הנאשם יצא מאחוריו ופנה ימינה.

בחקירתו הנגדית, הוסיף הנאשם והעיד:

- ראה את התמרור והיה מודע לו וכן ראה את קו העצירה.
- רשם את הפרטים של הרכב שהיה לפניו אך לא הביא אותם לדיון. כמו כן, לא ניסה לאתר את הרכב שהיה לפניו ולא עשה שום פעולה בכדי לעזור לעצמו למרות שנהג הרכב שהיה לפניו, היה יכול להיות עד לטובתו.
- עצם העובדה שהגיע פעמיים לדיון בשביל דו"ח זה מבחינתו מאמץ של מעל ומעבר.
- עומד על דעתו שעצר בתמרור עצור ואחר כך פנה ימינה. השוטרים התקשה לקרוא את מה שכתב בעצמו.

ד. הכרעה:

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, דעתי היא כי יש להעדיף במקרה דנן את גרסת התביעה ולהרשיע את הנאשם בעבירות דלעיל המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת מן הטעמים הבאים:

גרסת השוטר כפי שמופיעה בדוח, מתועדת באופן מפורט ומדויק וכן נראית לי אמינה, זאת בעיקר לאור מספר עובדות מהותיות:

- 0 עמידתו במקום בו ניתן לראות את הצומת כולה.
- 0 בהתאם, ראה את העבירה באופן ברור ובשעת אור יום.
- 0 השוטר עמד בצומת בתפקיד לצורך אכיפת הציות לחוקי התנועה בכלל והציות לתמרורי העצור בפרט, ומהמקום המתואר בו עמד, ניחן כי לא התקשה הוא להבחין בביצוע העבירה.
- 0 לשוטר היה קשר עין רצוף ושדה ראייה פתוח ולא נטען כי לשוטר היה כל קושי או מגבלה להבחין בנאשם בעת ביצוע העבירה.

ביחס לעבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה (אי ציות לתמרור 402):

- 0 על פי 22(א) לתקנות התעבורה הנ"ל:

"עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין".

- 0 לעניין זה, יאמר כי נטל ההוכחה כי התמרור הוצב, נקבע או סומן שלא כדין חל על הנאשם. במקרה דנן, הנאשם לא עמד בנטל ההוכחה הנ"ל וזאת בעיקר מהטעמים שיפורטו להלן:

§ הנאשם סתר עצמו בעדותו כאשר העיד תחילה כי אין במקום העבירה תמרור אלא קו עצירה בלבד (**עמוד 2 שורה 23 לפרוטוקול הנ"ל**). ולאחר מכן, בחקירתו הנגדית, העיד כי ראה את התמרור והיה מודע לו (**עמוד 2 שורות 28-29 לפרוטוקול הנ"ל**).

- 0 הנאשם הודה בחקירתו הנגדית כי נהג הרכב שנסע לפניו היה יכול לכאורה לשמש כעד לטובתו ולתמוך בגרסתו כי לא ביצע את העבירות המיוחסות לו, אך הנאשם לא טרח לנסות לאתרו או לבצע כל פעולה אחרת לעניין זה, אשר הייתה יכולה לסייע לו בהליך.

- 0 טענת הנאשם כי רצה לפנות תחילה שמאלה וכי עצר עצירה מוחלטת, אבל השוטר כנראה לא אותו (**עמוד 2 שורות 21-22 לפרוטוקול הנ"ל**), נראית לי תמוהה ובלתי אמינה, זאת לאור תיעוד השוטר דלעיל כי עמד במקום אשר איפשר לראות את הצומת כולה וכי חזה בביצוע העבירה ע"י הנאשם באופן ברור, עובדות אשר לא נסתרו כלל ע"י הנאשם.

כל אלו הנ"ל, יוצרים בליבי ספק באשר לגרסתו של הנאשם כי לא ביצע את העבירות המיוחסות לו, ובאותה נשימה, מסייעים לבית המשפט לגבש מסקנתו ביחס לאמון בגרסת השוטר וביצוע העבירות המיוחסות לנאשם.

ד. **סיכום של עניין:**

הריני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

קובע לטיעונים לעונש ליום 24/12/15 שעה 13:00.

הנאשם יהיה פטור במידה וימציא טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ו, 17 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים